

den daværende amtsrådsforening. Det var Venstres eget ansvar.

Jeg kan godt bekræfte en række tal, der fremgår af aktstykker; det kan jeg godt. Men de er ikke udtryk for det reelle ressourcforbrug, som er indarbejdet i de aftaler, som regeringen har lavet med amterne, og den samlede offentlige økonomi, der stilles til rådighed for sygehusene. Det er det, der er interessant, og dér er beløbet det, jeg nævnte.

Så fru Ester Larsen kan fortsætte bogholderibotaniseringen, men det ændrer ikke spor ved, at ressourcetilførslen til sygehusvæsenet stiger markant de næste 2 år. Så fortsæt gerne med bogholderiet, men det gør ikke diskussionen særlig interessant.

Til fru Aase D. Madsen, der mener, jeg skal løfte sløret noget mere for, hvad vi vil: Jamen vi har en politisk aftale, vil jeg gerne sige til fru Aase D. Madsen, og det betyder, at vi anstændigvis må drøfte med de partier, der indgår i den, hvordan vi erstatter den finansiering, der var i den aftale, med noget andet. For vi ønsker at få fjernet nogle af de problemer, vi har iagttaget på efterlevelselsesområdet.

Vi ønsker ikke at fjerne den nye efterlevelselse, for den har været en retfærdighedsgerning, der gør, at også folk, der ikke er pensionister, kan få efterlevelseshjælp, hvis de har lave indkomster, men vi er bl.a. optaget af, at folk skal tilbagebetale noget efter et dødsfald, og det synes vi ikke er rimeligt.

Må jeg så sige til fru Ester Larsen til slut: I Socialdemokratiet insisterer vi også på retten til at have en politisk debat, og der skal være højt til loftet specielt i et stort parti. Jeg forstår, at Venstre har sænket loftet.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg går ikke ud fra, at det var den socialdemokratiske ordførers oprigtige besvarelse, jeg fik før, om den her kartoffelkurudmelding fra økonomiministeren. Det kan da vel ikke være rigtigt, at folketingsmedlemmer, medier og andre skal ringe til Dansk Industri for at få at vide, hvad der foregår inde i hovedet på økonomiministeren.

Jeg savner stadig væk et svar fra Socialdemokratiet på, hvad den socialdemokratiske besvarelse er af, at økonomiministeren er parat til en ny kartoffelkur. Jeg må sige for forståelsen, at det her altså ikke drejer sig om, hvad der skete

engang i 1980'erne, hvor Anker Jørgensen havde kørt dansk økonomi ud over afgrunden, og hvor den borgerlige regering måtte rette op; det her drejer sig om et citat fra fru Marianne Jelved, vores økonomiminister: »Hvis de kommende finanslovforhandlinger fører til væsentlige stigninger i det offentlige forbrug, vil regeringen ikke tøve med at gennemføre en ny kartoffelkur efter valget.«

Er det en udmelding, der bakkes op af Socialdemokratiet, eller skal vi tage økonomiministerens udtalelse som en slags ny Anders Samuelson, der som det alternative radikale parti kommer med udmeldinger, der ikke har nogen som helst opbakning i det store regeringsparti?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg sidder her og får helt ondt af regeringen, som ellers sidder så forventningsfuld her foran med hensyn til forhandlingerne her i efteråret.

Jeg forstår det sådan, at hr. Jan Petersen mener, man ikke kan forhandle med de partier, som ikke har fremlagt finansiering i forhold til løfter, og derfor har man et problem i forhold til en del af oppositionen, kan jeg forstå. Men regeringen må jo sidde tilbage med den fornemmelse, at man altså også har et problem i forhold til Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre. Så spørgsmålet er nu: Hvem vil man overhovedet forhandle finanslov med? Jeg synes egentlig, det kunne være interessant at få det svar på baggrund af den fuldstændig manglende sammenhæng, der er i tingene, og som vi har fået åbnet her hele formiddagen.

Den anden ting, jeg vil sige til hr. Jan Petersen, er, at nu får vi at vide, at det ikke ser godt ud i forhold til den såkaldte dødepakke, at man skal betale tilbage efter et dødsfald. Hvorfor så det godt ud sidste år, da man vedtog det? Hvorfor var regeringen så opsat på det sidste år? Det stod jo lysende klart – det er jo ikke noget svært emne det her – hvad konsekvensen ville være af det indgreb, man foretog.

Men det spørgsmål, som jeg så synes der er tilbage at stille nu, er: De mennesker, som nu har været i klemme, og som har stået i den situation, at de er blevet præsenteret for det tilbagebetalingskrav, hvad vil man gøre i forhold til den gruppe? Er det kun fremadrettet, man diskuterer, eller vil man også efterbetale til dem, der er kommet i klemme på grund af de her tåbelige regler, man har indført?